ه - ب) اشاره به قرائات مشهوره امصار در فن ثانی از مقدمه مجمع

ب- وإذا اجتمع أهل مكة والمدينة قيل حجازي

شما این هفت بند را نگاه کنید. من مقدمه چینی کنم تا ببینید مرحوم طبرسی چه دم و دستگاهی را به پا کرده‌اند. در ادامه یک کلمه می‌گویند؛ دنبالش اینکه گفتند این قراء همه برای آن شهر هستند. جالبش هم این است که تعبیری ایشان این است: می‌فرمایند: وقتی دو تا از آنها جمع شدند: «وإذا اجتمع أهل مكة والمدينة قيل حجازي»؛ یعنی نافع؟! یعنی ابن کثیر؟! اهل مکه یعنی تنها ابن کثیر؟! این تعبیرها خیلی مهم است. «اذا اجتمع اهل مکة و المدینه»؛ یعنی اگر ما این قرائات را به اینها نسبت می‌دهیم به این خاطر است که اینها نماینده اهل مدینه هستند. نماینده اهل مکه هستند. نه اینکه از جیبش درآورده باشد.

لذا وقتی زجاج به ابوعمرو بن علاء بصری تند شد که چرا «انّ‌هذین لساحران» خواندی؟ چون علاء از قراء سبعه است. «ان هذان لساحران» را او «انّ‌هذین لساحران» خوانده است. مرحوم طبرسی در مجمع گفتند:

> هذا غير صحيح عند أهل النظر فإن أبا عمرو و من ذهب من القراء مذهبه لا يقرأ إلا بما أخذه من الثقات من السلف و لا يظن به مع علو رتبته أن يتصرف في كتاب الله من قبل نفسه فيغيره[1]

یعنی حرف زجاج حرف پوچی است. چرا؟ فرمودند ابوعمرو اجل از این است که از خودش چیزی را در کلام خدا بگذارد. او از ثقات سلف شنیده و دارد روایت می‌کند. این دفاع ایشان از ابوعمرو است.

---

[1] تفسير مجمع البيان - الطبرسي (۷/ ۲۳)

بازبینی #2
ایجاد شده 11 ژوئن 2024 13:21:40 توسط ... .

به روزرسانی شده 20 ژوئن 2024 16:11:22 توسط ... .